

РЕШЕНИЕ

№ 37775

гр. София, 14.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав, в
публично заседание на 18.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **370** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалба на Д. М. Н., чрез адв. И. К. Х. срещу Решение № Ж-823/30.10.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е прекратено административното производство по жалба с вх. № Е-11Д-00-1033/05.10.2022 г., подадена от г-н Д. М. Н., чрез адв. И. К. Х., срещу „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД.

В жалбата се сочи, че в първоначалната молба до ЕВН БЪЛГАРИЯ ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ ЕАД/„ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД жалбоподателят е собственик на самостоятелен обект в сграда с ид. 07079.653.21 ЕЕЗ с адрес - [населено място], [жк], ет. 1, ап. 3, закупен с нотариален акт Но 175 том II рег. 5595 дело 327 от 2018г. на С. И. - нот. с рег. Но 699 на НК, който имот от ден първи е бил използван за задоволяване жилищните нужди. Излага, че са представени на вниманието на дружествата - жалбоподатели констативен протокол Но 020529 от 24.07.2018г. на общ. Бургас, с който е установено, че описаният имот, макар и със статут на „офис“, посочен в нотариалния акт за собственост, всъщност е обособен функционално като жилище с баня и тоалетна, всекидневна и спалня, обзаведен е като жилище и се използва като жилище - за задоволяване на жилищни нужди.

В подкрепа на горното са представили на вниманието на дружествата и удостоверения за постоянен и настоящ адрес, от които е видно, че процесният имот действително е бил деклариран

като жилище за жалбоподателя.

Посочва се, че съгласно чл. 94. (В сила от 1.01.2000 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 39 от 2011 г., в сила от 20.05.2011 г.) от ЗГР „Настоящ адрес е адресът, на който лицето живее. (2) Всяко лице има само един настоящ адрес.“

В тази връзка се излага, че по см. на §5, т.3О и от ДР на ЗУТ и чл.40, ал.1 от ЗУТ - самостоятелният обект, освен че е обявен от жалбоподателя, че ще се използва за жилищни нужди притежава архитектурно всички изисквания, за да се ползва фактически за жилище.

Релевира съображения съобразно изискванията на § 1, т. 2а и § 1, т. 33а ЗЕ с ДВ, бр. 54 от 2012 г., в сила от 17.07.2012 г., с които са въведени концептуалните разлики между „битов“ и „небитов“ клиент като потребител на електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ. Посочва, че промяната е наложена за съобразяване с чл. 2, т. 10 и т. 11 от Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент от 13 юли 2009 г. относно Общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО/, която въвежда сходни определения за „битов“ и „небитов“ клиент.

Излага, че решението на ВАС по адм. д. № 132 от 2024г., въз основа на което е издадено и процесното решение на КЕВР е в абсолютна опозиция с нормативната база и с установената практика. В тази връзка цитира практика. Иска съда да постанови решение, с което да допусне използването на ел.енергия за битови нужди в посочения обект, собственост на жалбоподателя или да се отмени процесното Решение на КЕВР, като се върне за ново разглеждане със задължителни указания по прилагане на закона. Претендира разноски. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се предствлява.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране, чрез процесуалния представител оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, редовно призована, не изпраща представител.

Заинтересованата страна – „Електроразпределение Юг“ ЕАД, редовно призована, не изпраща представител.

СГП дава становище, че обжалвания административен акт е законосъобразен и обоснован.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

С Решение № Ж-699 от 07.12.2022 г. КЕВР на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3) е дала задължителни указания на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД да извършат промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект с ИТН 4175471, находящ се на адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес].

С Решение № 9701 от 09.09.2024 г. на Върховния административен съд (ВАС), Трето отделение по адм. дело № 132/2024 г. е отменено Решение № Ж-699 от 07.12.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) по административна преписка, образувана по жалба с вх. № Е-11Д-00-1033/05.10.2022 г., подадена от Д. М. Н., чрез адв. И. К. Х., срещу „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД, като преписката е върната на административния орган за ново произнасяне по нея.

С посоченото решение ВАС е приел, че офисът не може да се ползва за битови нужди, ако не бъде извършена промяна в предназначението на обекта по предвидения в Закона за устройство на територията ред.

В резултат ВАС е отменил Решение № Ж-699 от 07.12.2022 г. на Комисията и е върнал административната преписка за ново произнасяне по жалбата, съобразено с тълкуването и прилагането на закона и указанията дадени от съда.

Със Заповед № 3-Е-300 от 15.10.2024 г. на председателя на КЕВР е определена работна група, със задача - при спазване на задължителните указания за тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на Решение № 9701 от 09.09.2024 г. на ВАС по адм. дело № 132/2024 г., да бъде разгледана и анализирана жалба с вх. № Е-11 Д-00- 1033/05.10.2022 г., подадена от Д. М. Н., чрез адв. И. К. Х., срещу „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД.

В хода на административното производство е установено, че на 05.10.2022 г. в КЕВР е постъпила жалба с вх. № Е-11Д-00-1033/05.10.2022 г. от Д. М. Н., чрез адв. И. К. Х., срещу „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД, в която се възразява срещу отказ за промяна на предназначението на ползваната електрическа енергия от небитов на битов потребител.

В процесната жалба се твърди, че Д. М. Н. е собственик на обект, находящ се в [населено място], [жк], [жилищен адрес]. Жалбоподателят е получил писмени откази на подадени молби за промяна на предназначението на потребената електрическа енергия в горепосочения имот от небитов на битов потребител. С жалбата е направено искане КЕВР да задължи дружеството да извърши поисканата промяна и да фактурира потребената електрическа енергия за горепосочения имот по цени за битов потребител на регулирания пазар.

На основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 на 10.10.2022 г. жалбата е изпратена до електроразпределителното и електроснабдителното дружество за извършване на проверка по компетентност и становище по случая.

„Електроразпределение Юг“ ЕАД с писмо от 03.11.2022 г. е предоставило на Комисията становище.

В становището се излага, че „Жалбата е подадена чрез адв. И. Х. за клиент г-н Д. Н., с кл. № [ЕГН] и се отнася до обект с ИТН 4175471, представляващ „офис“, находящ се на адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес].

На 20.09.2022 г. г-н Н. е подал до „Електроразпределение Юг“ ЕАД възражение относно промяна на тарифите за обект с ИТН 4175471, на което е получил отговор от дружеството на 28.09.2022 г. с

изх. № 70477-1-23/2802022 г.

Тъй като въпросите, обективирани в жалбата на клиента г-н Н., са от компетентността на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, то с оглед коректно и пълно предоставяне на фактите, отговор по същество ще получите от електроснабдителното дружество.“

В тази връзка с писмо от 02.11.2022 г. „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД е предоставило на Комисията следното становище:

„Жалбата е подадена чрез адв. И. Х. за клиент г-н Д. Н., с кл. № [ЕГН] и се отнася до обект с ИТН 4175471, представляващ „офис“, находящ се на адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес].

Обектът на клиент г-н Д. Н. е заведен в системите на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД като „офис“ с ИТН 4175471, т.е. небитов обект, въз основа на предоставени към онзи момент от г-н Н. документи, поради което от момента на стартиране на снабдяването на обекта офис с електрическа енергия, той е тарифиран и до настоящия момент по небитови цени.

До момента от г-н Н. има подадена една жалба, на която е получил отговор за действията, които следва да предприеме, за да промени начина на таксуване. До момента не са постъпвали документи или доказателства в тази посока от клиента, прокламиращи неговото право и предоставената му възможност.

Видно от предоставените документи предназначението на обекта е за стопанска дейност. В чл. 178, ал. 4 от Закон за устройство на територията (ЗУТ) е уредено, че : „Обекти със стопанско предназначение, в конкретния случай „офис“, не могат да се ползват не по предназначението им или в нарушение на условията за въвеждане в експлоатация.“

Изложено е, че съгласно т. 41 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ: „Промяна на предназначението на обект или на част от него е промяната от един начин на ползване в друг съгласно съответстващите им кодове, представляващи основни кадастрални данни и определени съгласно Закона за кадастъра и имотния регистър и нормативните актове за неговото прилагане, като за това е предвидена подробна процедура.“

Удостоверено е, че не са представени доказателства, че г-н Н. е изпълнил тази процедура до този момент.

Отделно от това функционалното предназначение на сградата, в която се намира обектът на г-н Н., е „офис сграда“, т.е. сградата и обект с ИТН 4175471, представляващ „офис“, не са с битово предназначение.“

В хода на административното производство с писма от 22.12.2022 г. „Електроразпределение Юг“ ЕАД и „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД са уведомили Комисията, че считано от 01.01.2023 г., обект офис 2, находящ се в [населено място], [улица], с ИТН 2607558, ще се снабдява с електрическа енергия по цени на регулиран пазар от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД - краен снабдител, за което клиентът е уведомен.

С писмо от 27.09.2024 г. КЕВР е изисквала становище от страна на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД по изложените в жалбата въпроси.

С писма от 30.09.2024 г. „Електроразпределение Юг“ ЕАД и „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД са уведомили Комисията, че подкрепят мотивите, изложени в Решение № 9701 от 09.09.2024 г. на ВАС по адм. дело № 132/2024 г., както и самото решение.

На закрито заседание, проведено на 30.10.2024 г., Комисията, след като се запозна с Решение № 9701 от 09.09.2024 г. на Върховния административен съд, Трето отделение по адм. дело № 132/2024 г., с което е отменено Решение № Ж-699 от 07.12.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране е разгледала административна преписка, образувана по жалба с вх. № Е-11Д-00-1033/05.10.2022 г., подадена от г-н Д. М. Н., чрез адв. И. К. Х., срещу „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД. На заседанието комисията е обсъдила и приела доклад с вх. № Е-ДК-1185/25.10.2024 г. относно жалба с вх. № Е-11Д-00-1033/05.10.2022 г., подадена от Д. М. Н..

Приемайки горната фактическа обстановка, която съда възприема за безспорно установена, КЕВР с три гласа за, от които два – на членове на комисията със стаж в енергетиката, е постановено процесното Решение №Ж-823/30.10.2024 г., с което се прекратява административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11Д-00-1033/05.10.2022 г., подадена от Д. М. Н., чрез адв. И. К. Х., срещу „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД.

За да постанови обжалваното решение административният орган е възприел изцяло правните доводи в доклада, а именно: съгласно точка 2а на параграф 1 на Допълнителните разпоредби на Закона за енергетиката, битовият клиент се определял като клиент, който купува електрическа енергия за собствени битови нужди. Съгласно точка 3За, небитовият клиент бил този, който купува енергия за небитови нужди. Това разделение съответствало на дефинитивните норми на директива 2009/72/ЕО на европейския парламент от 13 юли 2009 година, относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на директива 2003/54/ЕО, а именно на чл. 2, т.10 , съгласно която битов клиент означавало клиент, купуващ електроенергия за собствени битова консумация, като се изключвали търговски или професионални дейности, а съгласно чл. 2, т. 11 небитов клиент означавало физическо или юридическо лице, купуващо електроенергия, която не е за негови собствени битови нужди и включвало производители и клиенти на едро. Според общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕВН България електроснабдяване“ ЕАД, одобрени с решение номер ОУ-013 от 10 май 2008 година на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране - чл. 1, точка 4 от общите условия, понятието потребител на електрическа енергия за битови нужди било физическо лице, собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството, съгласно действащото законодателство, което ползвало електрическа енергия за домакинството си, а потребител на енергия за стопански нужди - физическо или юридическо лице, както и лице на издръжка на държавния или общинския бюджет, който купувал електрическа енергия за стопански и/или обществени нужди за обект присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството. Според чл. 6, ал. 1 от общите условия на EVN, електрическата енергия можело да се използва от клиента за битови или за стопански нужди, а съгласно ал. 4 клиентът бил длъжен незабавно и писмено да уведоми дружеството в случаите, когато на територията на един обект се наложи промяна на предназначението на цялата или на

част от използваната електрическа енергия от стопанска на битова или обратно. В чл. 10, т. 1 от Общите условия било записано, че клиентът има право да използва електрическата енергия според предназначението на обекта - битов или стопански. Съгласно чл. 11, т. 3 от същите, клиентът се задължавал да уведоми писмено електроснабдителното дружество в 30-дневен срок за всяка промяна, свързана с подадените от него лични данни, адрес на регистрация, данни на фирмата, промени в собствеността, промени в обекта. Анализът на тези разпоредби обосновавал извода, че критерият за разделение между битов и небитов клиент е на плоскостта на различните нужди, които те ще задоволяват със закупената енергия, а не на плоскостта на предназначението на обектите, в които ще употребяват, което се потвърждавало от съдебната практика. Закона за енергетиката разделял двата вида клиенти също на плоскостта на различните нужди, които ще задоволяват с електрическата енергия, а не на плоскостта на предназначението на обектите, което било заложено и в общите условия на дружеството. Клиентите имали право да ползват енергията за битови или за стопански нужди и да предприемат действия по промяна на предназначението на цялата или част от използваната енергия.

С Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение на допълнение на Закона за енергетиката от 26.06.2020 година, била въведена разпоредбата на параграф 15, ал. 1, съгласно която в 30-дневен срок от влизане в сила на този закон крайните снабдители изпращат уведомление до всеки небитов клиент за прекратяване снабдяването на електрическа енергия от 01 октомври 2020 година на обекти, присъединени към електроразпределителната мрежа на ниво ниско напрежение. Разпоредбата на ал. втора конкретизирала, че до 30 септември 2020 година, включително, за клиент по алинея 1, ако не е сключен договор с търговец на електрическа енергия по свободно договаряни цени, доставката на електрическа енергия се извършвала от досегашния му доставчик в качеството на титуляр на лицензия по чл. 39, ал. 1, точка 5. С ал. 3 на параграф 15 се уточнявало, че доставчикът по алинея 2, сключвал типов договор с клиентите, които до 30-ти септември 2020 година, включително, не са сключили договор с търговец на електрическа енергия. Типовият договор бил със срок от 01.10. 2020 до 30.07. 2021 година и до сключването му доставчикът осигурявал доставката на електрическа енергия, при условие че клиентът своевременно заплаща всички дължими суми във връзка с нея. Тези разпоредби не съдържали ограничения относно промяната на нуждите, за които се ползвала електрическата енергия в даден обект и не противоречали на заложените в Закона за енергетиката критерии за разделение между битов и небитов клиент.

Изложени са мотиви, че в конкретния случай, с Решение № 9701 от 09.09.2024 г. на Върховния административен съд, Трето отделение по адм. дело № 132/2024 г., съдът е приел ред., че офисът не може да се ползва за битови нужди, ако не бъде извършена промяна в предназначението на обекта по предвидения в ЗУТ. Така възприемайки нормата на чл. 224 от АПК, че Указанията на Върховния административен съд по тълкуването и прилагането на закона са задължителни при по-нататъшното разглеждане на делото и предвид мотивите на Решение № 9701 от 09.09.2024 г. на Върховния административен съд, Трето отделение по адм. дело № 132/2024 г., Комисията е приела, че за да бъде извършена промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди на цитирания обект е необходимо да бъде извършена промяна в предназначението на обект с ИТН 4175471 на адрес [населено място].[жк]блок 292, етаж 1, офис 3 и 2 по предвидения в Закон за устройство на територията ред.

С тези мотиви и на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка

чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3, с решението се прекратява административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11Д-00-1033/05.10.2022 г., подадена от г-н Д. М. Н., чрез адв. И. К. Х., срещу „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД.

При тези фактически установявания, съдът намира от правна страна следното:

Не е спорно, че жалбата е допустима – като подадена от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, във водоснабдяването и канализацията – чл. 10 ЗЕ, в рамките на законовите му правомощия, регламентирани в чл. 22, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗЕ и чл. 142, ал. 1, т. 1 от Наредба № 3, да се произнася по жалби на клиенти по отношение на доставчици на енергия и на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи.

Същото е постановено в предвидената форма, като при провеждане на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което оспорваният акт не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

Съгласно чл. 147, ал. 2 Наредба № 3, когато в резултат на проверката и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им. Съгласно чл. 22, ал. 7 ЗЕ, редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, Глава девета. В конкретния случай от административния орган е спазена процедурата по чл. 142 и сл. от Наредба № 3. КЕВР е събрала данни и доказателства за всички относими по случая факти и обстоятелства. Изготвен е доклад до председателя на КЕВР, който е обсъден на закрито заседание на Комисията. Решението отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за посочване на фактическите и правни основания за издаването. Решението е мотивирано, като съдържа подробни мотиви.

Съдът намира, че при постановяване на оспорваното решение от административния орган не са били допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Твърденията на жалбоподателя за допуснати нарушения от административния орган при събирането на доказателства не са основателни.

Съдът не споделя изложеното в жалбата, че не са съобразени относимите към предмета на делото доказателства. От акта за собственост на обекта е ясно, че същият има статут на офис и не е проведена процедура по чл. 147А ЗУТ за промяна на предназначението му. Този въпрос не е спорен между страните. Събрани са доказателства и за това, че реално обектът е устроен като жилищен и се ползва като такава – констативен протокол

на [община] и удостоверение за постоянен адрес, но това не е достатъчно условие за промяна на таксуването на електрическа енергията по цени за битов клиент.

Необходим е критерий, по който да бъдат разграничени битовите от небитовите потребители. Промяната на категорията на клиентите не може да се основава на обявеното от тях потребление, а следва да се свързва с обективно съществуващи данни относно вида на потреблението.

Единствено декларативното изявление на клиента не е достатъчно, за да се премине към заплащане на потреблението от цена за небитова на цена за битова енергия.

Енергийните предприятия имат право да искат доказване на обстоятелствата, въз основа на които клиентът иска промяна на вида на потреблението, за да се избегнат възможни злоупотреби и прилагането на нормативни правила в противоречие с целта, за която са приети.

Следва да се посочи, че жалбоподателя е заплащал потребление като небитов клиент в продължение на близо четири години, считано от придобиването на имота и в тази връзка е следвало да посочи и докаже фактите, свързани с промяната на потреблението в такова за битови нужди.

Представените от Д. Н. констативен протокол от 24.07.2018 г./л.68/ и удостоверение за адресна регистрация /л.69/ са издадени по негово искане, въз основа на заявени от него обстоятелства и не доказват или обосновават промяна в потреблението. О. не може да се ползва за битови нужди, ако не бъде извършена промяна в предназначението на обекта по предвидения в Закона за устройство на територията ред.

Не са налице и твърдените от жалбоподателя нарушения на материалния закон. В решението са изложени подробни правни съображения, които почиват на закона.

Правилен е изводът, че съгласно точка 2а на параграф 1 на Допълнителните разпоредби на Закона за енергетиката, битовият клиент се определял като клиент, който купува електрическа енергия за собствени битови нужди, а съгласно точка 3За, небитовият клиент е този, който купува енергия за небитови нужди. Това разделение съответства и на понятията в Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент от 13 юли 2009 година, относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на директива 2003/54/ЕО, а именно на чл. 2, т.10, съгласно която битов клиент означава клиент, купуващ електроенергия за собствени битова консумация, като се изключвали търговски или професионални дейности, а съгласно чл. 2, т. 11 небитов клиент означава физическо или юридическо лице, купуващо електроенергия, която не е за негови собствени битови нужди и включва производители и клиенти на едро.

Решението на КЕВР съответства и на общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕВН България електроснабдяване“ ЕАД, одобрени с решение номер ОУ-013 от 10 май 2008 година на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, а именно:

- на чл. 1, точка 4 от общите условия, според която потребител на електрическа енергия

за битови нужди е физическо лице, собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството, съгласно действащото законодателство, което ползва електрическа енергия за домакинството си, а потребител на енергия за стопански нужди - физическо или юридическо лице, както и лице на издръжка на държавния или общинския бюджет, който купува електрическа енергия за стопански и/или обществени нужди за обект присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството.

- на чл. 6, ал. 1 и 4 от общите условия на EVN, според която електрическата енергия може да се използва от клиента за битови или за стопански нужди, като клиентът е длъжен незабавно и писмено да уведоми дружеството в случаите, когато на територията на един обект се наложи промяна на предназначението на цялата или на част от използваната електрическа енергия от стопанска на битова или обратно.

Процесното решение е съобразено и с изискванията на чл. 224 от АПК.

Съгласно нормата на чл. 224 от АПК, „Указанията на Върховния административен съд по тълкуването и прилагането на закона са задължителни при по-нататъшното разглеждане на делото“ В тази връзка Решение № Ж-823/30.10.2024г. на КЕВР е съобразено с мотивите на Решение № 9701 от 09.09.2024 г. на Върховния административен съд, Трето отделение по адм. дело № 132/2024 г.

Ето защо жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК ответникът има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, които съдът определя на основание чл. 78, ал. 8 ГПК във вр. с чл. 144 АПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 200 лева - юрисконсултско възнаграждение за настоящата съдебна инстанция. Всяко от дружествата- жалбоподатели следва да заплати половината от тази сума.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. М. Н., чрез адв. И. Х. срещу Решение № Ж-823/30.10.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което е прекратено административното производство по жалба с вх. № Е-11Д-00-1033/05.10.2022 г., подадена от Д. М. Н., чрез адв. И. Х., срещу „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД.

ОСЪЖДА Д. М. Н., ЕГН: [ЕГН], [населено място], [жк], ет. 1, ап. 3, да заплати на

Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 /двеста/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: